

[Finansministeren.]

Man må også have lov til at fremhæve det, som bl. a. har været sagt heroppefra, at for de unge, der første gang tjener penge i 1967, vil det være en vældig fordel, at skattefradragetsreglen ophæves, og det gælder jo f. eks. også familier, hvor konen har taget arbejde ude i erhvervslivet i 1967.

Så må man selvfølgelig sige, at det virkelige problem — og det er jo også kommet til udtryk i betænkningen fra kiideskatteudvalget — gælder de skatteydere, vi i særlig grad skal hjælpe, nemlig dem, der kommer i klemme med en særlig stor skat i 1967, som de ikke kan få skattefradrag for, fordi vi ophæver skattefradragetsreglen. Det må dog være det vigtigste problem, og det bliver løst på en rimelig måde i kraft af det lovforslag, der er fremsat her. Det samme gælder jo skatteydere, hvis indtægt er faldet væsentligt i 1967, altså f. eks. folk, der er gået på pension; de vil jo også få en god fordel af reguleringsfradraget. Og hvis man f. eks. har en familie, hvor hustruen er holdt op med at arbejde ude i 1967, betaler denne familie jo stadig i 1967 den høje skat. Her kan man altså også pege på et område, hvor man kommer en familie til hjælp ved denne regulering.

Det ville som sagt være fristende at lave en ordning, der virkelig tog noget fra dem, der ekstraordinært har forudbetalt skat i 1966. Men vi må jo ikke glemme, at hvis man skal lave en sådan ordning, som er nogenlunde rimelig at have med at gøre rent administrativt, er det vanskeligt at holde de grupper udenfor, som jo skal holdes udenfor; her vil jeg kun pege på den gruppe, jeg allerede har nævnt, de unge — altså dem, der første gang tjener penge i 1967 — eller familien, hvor konen har taget arbejde i 1967 og familien derved har fået en stærk forøgelse af indtægten. Det ville da ikke være rimeligt, om man skulle sige til de unge og til familierne med den stærke forøgelse af indtægten, fordi hustruen nu har taget arbejde, at de i 1968-69 ikke alene skulle betale den normale ligevægtsskat, som de kommer til at betale efter den nye skala, men derudover en måske lige så stor skat, fordi de i 1967 ikke betalte nogen skat som følge af, at de først i 1967 fik en indtægt. Da vi i det

nuværende system betaler skat af indkomsten året forud, altså i 1967 af indkomsten i 1966, har de ingen skat eller måske kun en lille skat i 1967. Ville det virkelig være rimeligt, om man sagde til disse skatteydere, at de i 1968 ikke alene skulle betale en normal ligevægtsskat efter de nye skalaer, men oven i dem skulle have lagt en tillægs-skat, fordi de havde lav skat i 1967? Det ville det selvfølgelig ikke være, det er der ingen der vil gå ind for. Spørgsmålet er derfor, om det er muligt rent administrativt af holde disse og andre grupper udenfor, hvis man skal ramme dem, der har foretaget ekstraordinær forudbetaling i 1966.

Jeg vil gerne i øvrigt gøre et par bemærkninger til det, der er sagt. Jeg kan ikke anerkende det synspunkt, som blev gjort gældende af hr. Haunstrup Clemmensen igen i dag, at finansministeren har givet tilsagn om, at dette lovforslag skulle forelægges på en sådan måde, at det kunne gennemføres i indeværende samling. Det er direkte i strid med kendsgerningerne. Jeg gav tilsagn om snarest muligt at komme med et forslag, og der står også i betænkningen „snarest muligt gennemføre“. Spørgsmålet blev stillet direkte i udvalgets aller-sidste møde, hvordan jeg forestillede mig dette, og jeg svarede her, at jeg regnede med, at jeg i løbet af maj, måske i midten af maj måned, ville være i stand til at komme med et lovforslag her i folketinget. Man var i udvalget helt klar over, at sådan var det. Det er i hvert fald det, jeg har sagt i udvalget, og andet kan jeg vel heller ikke drages til ansvar for.

Jeg mener også, det er godt, at vi nu får et sådant forslag og har denne foreløbige debat i dag og så senere i udvalget kan gå nærmere i enkeltheder. Jeg vil ikke selv påstå, at det forslag, der ligger her, er det eneste rigtige. Sandheden er jo, at der er mange måder at løse disse problemer på; vi har søgt at finde en ordning, der er enkel, som giver lettelse til den gruppe, vi i særlig grad ønsker at lette, nemlig dem, der er kommet i klemme med deres skat, og så i øvrigt en ordning, der er til at administrere. Og jeg vil gerne give tilsagn om, at vi i udvalget naturligvis giver alle de oplysninger, som vi også normalt giver fra finansministeriet til belysning af de forskellige problemer.